

پر سه یلدا در محله هفت حوض

جشنواره انار و بلدا با هدف حفظ سنت‌ها و آیین‌های کهن و ایجاد نشاط اجتماعی میان شهروندان، در سرای محله هفت حوض برپا شده است. در بخشی از این جشنواره انار و فراورده‌های آن مانند لولاشک انار، رب انار، ترشک انار و... عرضه می‌شود و در بخش دیگر صنایع دستی و آثار هنری هنرمندان به نمایش درآمده است. همچنین خدمات عکاسی در گذر پاییز به مهمانان ارائه می‌شود. علاقه‌مندان می‌توانند تا روز ۳۰ آذر ماه برای حضور در جشنواره و بازدید از نمایشگاه به نشانی میدان نبوت، خیابان جانبازان غربی، پلاک ۵۷، سرای محله هفت حوض مراجعه کنند.

برپایی بازار چه‌مهربانی در محله امامت

بازار چه‌مهربانی برای حمایت از کارآفرینی و مشاغل خانگی منطقه ۱۳ تهران در محله امامت برپا شد. شهردار منطقه ۱۳ در این باره گفت: «این بازار چه‌مهربانی با هدف حمایت از تولید، فرهنگی شهرداری منطقه و به منظور تکمیل چرخه تولید، عرضه و فروش محصولات تولیدی بانوان برپا و کلیه عواید آن صرف امور خیریه شد.» «محمدصادق علی احمدی» افزود: «در این نمایشگاه، غرفه‌های متعدد هنرهای دستی، خانگی، موادغذایی، غذاهای خانگی و هنرهای تجسمی مستقر است.»

مشارکت ۱۵ هزار خانوار در حذف زباله‌گردی

بیش از ۱۵ هزار خانوار منطقه ۱۹ از ابتدای سال تاکنون در طرح شنبه‌های بدون پسماند مشارکت داشته‌اند. شهردار منطقه ۱۹ با اعلام این خبر با اشاره به اینکه طرح شنبه‌های بدون پسماند به منظور کاهش یا حذف پدیده زباله‌گردی و کاهش میزان تولید پسماند هر شنبه توسط خودروهای ملودی همراه با آموزشگران مدیریت پسماند در نواحی پنجگانه منطقه اجرا می‌شود، گفت: «از ابتدای سال بیش از ۱۵ هزار خانوار در این طرح مشارکت داشته‌اند و به‌طور میانگین هر هفته از طریق طرح جمع‌آوری پسماند خشک و در قالب تفاهمنامه با ساختمان‌های تجاری، اداری، آموزشی و مسکونی ۲۰ واحد به بالا حدود هزار ۲۰۰ کیلوگرم پسماند خشک جمع‌آوری می‌شود.» «توح فرهادی» از اقامه به توزیع ۸۱۰ مخزن مخصوص پسماند خشک این طرح یاد کرد و گفت: «در این طرح شهروندان ترغیب شده‌اند که روزهای شنبه از ساعت ۱۰ تا ۱۰ صبح زباله‌های خشک خود را بیرون از ساختمان فرار دهند تا این پسماندها طی ساعت ۱۰ تا ۱۲ تا تحویل گرفته شود.»

کمیسیون عمران شورای اسلامی شهر تهران خبر داد

آسفالت تعدادی از معابر پس از ۲۰ سال

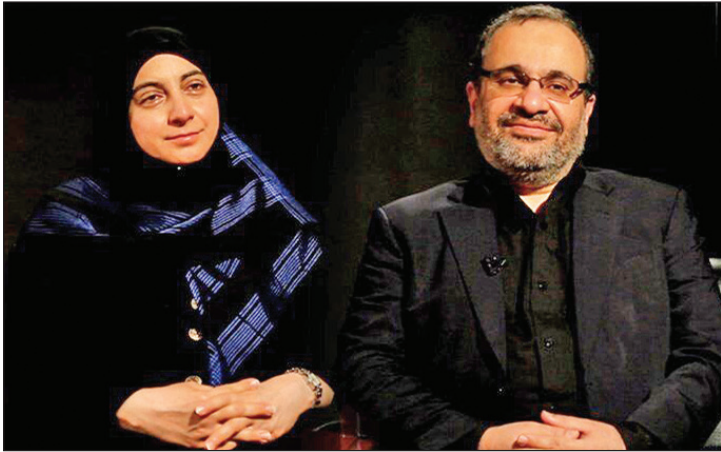
نایب‌رئیس کمیسیون عمران شورای اسلامی شهر تهران از آسفالت شدن برخی معابر منطقه ۱۷ پس از ۲۰ سال قدردانی کرد. حجت‌الاسلام «سیدمحمد آقامیری» با حضور در ویژه‌نامه «میز خدمت» که در مسجد جامع ابودر بر گزار شد، با بیان این خبر گفت: «در منطقه ۱۷ کارهای بسیار خوبی انجام شده که به‌عنوان مثال می‌توان به آسفالت بیش از ۲۰۰ کوچه و برخی از معابر اصلی پس از ۲۰ سال اشاره کرد.» عضو شورا و نایب‌رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای اسلامی شهر تهران ادامه داد: «یکی از مباحث مطرح شده در طرح خدمت که هفته‌های گذشته در این منطقه اجرا شد، مناسب‌سازی و آماده‌سازی خیابان‌ها و کوچه‌های بن‌بستی بود که سال‌های زیادی آسفالت نشده بودند و صرفاً به تعمیر، نگهداری و لکه‌گیری آنها توجه شده بود.» آقامیری با بیان اینکه در این طرح به ترمیم آسفالت معابر توجه نشد و بسیاری از آنها آسفالت کامل شده و جدول گذاری شدند، افزود: «برای امری که در این کوچه‌ها باید داشتیم، شاهد رضایتمندی مردم بودیم. وقتی درباره این موضوع صحبت به میان آمد، مردم بسیار راضی بودند. این طرح باید ادامه پیدا کند اما لازم است نقاط قوت و ضعف آن شناسایی شود و با شکل جدیدی پیگیری شود.»

کمیسیون عمران شورای اسلامی شهر تهران خبر داد

آسفالت تعدادی از معابر پس از ۲۰ سال

نایب‌رئیس کمیسیون عمران شورای اسلامی شهر تهران از آسفالت شدن برخی معابر منطقه ۱۷ پس از ۲۰ سال قدردانی کرد. حجت‌الاسلام «سیدمحمد آقامیری» با حضور در ویژه‌نامه «میز خدمت» که در مسجد جامع ابودر بر گزار شد، با بیان این خبر گفت: «در منطقه ۱۷ کارهای بسیار خوبی انجام شده که به‌عنوان مثال می‌توان به آسفالت بیش از ۲۰۰ کوچه و برخی از معابر اصلی پس از ۲۰ سال اشاره کرد.» عضو شورا و نایب‌رئیس کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای اسلامی شهر تهران ادامه داد: «یکی از مباحث مطرح شده در طرح خدمت که هفته‌های گذشته در این منطقه اجرا شد، مناسب‌سازی و آماده‌سازی خیابان‌ها و کوچه‌های بن‌بستی بود که سال‌های زیادی آسفالت نشده بودند و صرفاً به تعمیر، نگهداری و لکه‌گیری آنها توجه شده بود.» آقامیری با بیان اینکه در این طرح به ترمیم آسفالت معابر توجه نشد و بسیاری از آنها آسفالت کامل شده و جدول گذاری شدند، افزود: «برای امری که در این کوچه‌ها باید داشتیم، شاهد رضایتمندی مردم بودیم. وقتی درباره این موضوع صحبت به میان آمد، مردم بسیار راضی بودند. این طرح باید ادامه پیدا کند اما لازم است نقاط قوت و ضعف آن شناسایی شود و با شکل جدیدی پیگیری شود.»

ماندگاری نام ۲ شهید هواپیمایی اوکراین

پدر و مادر ۲ تن از شهدای هواپیمای اوکراین، مدرسه‌ای را به یاد فرزندانشان ساختند

او علاقه‌مند به تکنولوژی‌های روز بود و به گفته استادان و مسئولان عالی‌دانشگاه بریتیش کلمبیا، «جهان، فردی را از دست داد که می‌توانست محمدحسین وزینب در این مدارس نیز دنبال شود.»

لیخند دانش آموزان: شادی روح فرزندانمان

مادر شهیدان نخبیه در بیان می‌گوید: «اگر محمدحسین وزینب در این دنیا بودند، همیشه کاری می‌کردند که انسان‌ها یکدیگر را دوست داشته باشند، دست دیگران را می‌گرفتند و می‌خواستند حکومت عدل جهانی برپا شود. ما امیدواریم با ساخت این مدرسه، هر لیخندی که به لبان دانش آموزان می‌نشیند باعث شادی روح محمدحسین وزینب باشد. این مدرسه حاصل جهان‌بینی ما بعد از مرگ فرزندانمان بود و سرمایه‌های ما در دوران جدید زندگی‌مان تلقی می‌شود.»

آشنایی با نخبیه شهید «محمدحسین اسدی لاری»

شهید «محمدحسین اسدی لاری»، متولد ۱۳۷۵، دانشجوی بی‌اچ‌دی رشته پزشکی و دانشکده تورتو بود. او تحصیلات ابتدایی خود را تا کلاس پنجم در انگلستان ادامه داد و با اصرار فراوان برای ادامه تحصیلات و زندگی به ایران بازگشت. او با تلاش فراوان در سال ۱۳۹۲ توانست معدل نقره را در المپیاد کشوری کسب کند. در مرحله پیش‌دانشگاهی به دلیل تسلط بر زبان انگلیسی و برای تحقق باورهای مصمم به ادامه تحصیل در خارج از کشور شد.

آشنایی با نخبیه شهیده «زینب اسدی لاری»

شهیده «زینب اسدی لاری» متولد ۱۳۷۷، ۲۰ ساله اول دوره ابتدایی را در ناتینگهام انگلستان گذراند و پس از بازگشت به مین در همراهی برادرش برای ۳ سال آخر دبیرستان در سال ۲۰۱۳ به کانادا رفت. زینب در سال ۲۰۱۵، دوره لیسانس خود را در رشته علوم پایه پزشکی در دانشگاه بریتیش کلمبیا آغاز کرد. این باطنی نخبیه، از همان ابتدای حضورش در دانشگاه به‌عنوان عضو فعال در فعالیت‌های مذهبی دانشجویان مسلمانان دانشگاه مشارکت داشت. او در اشاعه روش‌های حفظ محیط‌زیست تلاش‌های فراوانی کرد. زینب همچنین در کمک سال ۲۰۱۶، جایزه بورس‌سپه از دانشگاه تورتو را دریافت کرد و همچنین برگزیده کمیسیون ملی یونسکو کانادا و برگزیده المپیاد دانش‌آموزی در تهران بود و برای دریافت جایزه رهبری دانشجویی در دانشگاه تورتو نیز انتخاب شد.

که من و پدرشان از آنها درس می‌گرفتیم و گاهی جهت زندگی‌مان تغییر پیدا می‌کرد.»

دکتر مجد دربارۀ علت تصمیم برای ساخت مدرسه به نام و یاد محمدحسین وزینب می‌گوید: «محمدحسین وزینب در دوران هر چند کوتاه زندگی خود بسیار هدفمند و با برنامه بودند. محمدحسین از کوچکی با برنامه بود و می‌دانست که در زندگی باید به چه سمتی برود. او دارای حافظه بسیار قوی و قدرت تحلیل‌گری بالایی بود. به همین دلیل بعد از حادثه ۱۸ دی‌ماه من و پدرش پس از بررسی فراوان در منطقه‌ای از تهران که بسیاری محروم و فقیر بود تصمیم گرفتیم به یاد محمدحسین یک هنرستان بنا کنیم که در آن علاوه بر دروس مدرسه، خلاقیت و ایده‌های نو پرورش پیدا کند تا راه محمدحسین نیز بهتر دنبال شود.» مادر شهید ادامه می‌دهد: «زینب نیز در دوران تحصیلش به کمک در سلامت روان افراد بسیار اشتیاق نشان می‌داد، به همین دلیل ما تصمیم گرفتیم دبستانی با این هدف نیز برای بچه‌های محروم فراهم کنیم تا زینب نیز ادامه پیدا کند.»

هدف ما آنها ساخت مدرسه نیست

دکتر مجد هدف از ساخت مدرسه را تنها بنای فیزیکی آن نمی‌داند بلکه می‌گوید: «ما می‌خواهیم مکانی را فراهم کنیم که انسان‌ها در آنجا جهان را زیاتر ببینند و همدیگر را دوست داشته باشند تا علاوه بر درس خواندن، پرورش فکری آنها، سلامت روان و فعالیت‌های خلاقانه گام‌های بلندتری برداشته شود. هدف محمدحسین و زینب عزیزمان، خلق جهانی

بچه‌ها، جهت‌دهنده زندگی ما بودند

دکتر زهرا مجد، پزشک و استاد دانشگاه علوم پزشکی ایران، مادر نخبگان شهید محمدحسین وزینب اسدی لاری درباره داستان نیکوکاری‌اش می‌گوید: «زندگی من به ۲ بخش قبل از واقعه ۱۸ دی‌ماه ۱۳۹۸ و بعد از آن تقسیم می‌شود. زمانی که خودم و فرزندانم در بهترین درجه علمی و موفقیت بودیم، یک حادثه، زندگی من را بسیار دگرگون کرد. مرگ جسمی فرزندان، بالاترین درد یک انسان است. دردی که شاید توان بازسازی را از انسان می‌گیرد اما این حادثه در زندگی من باورها و راه‌های زیادی را باز کرد؛ زیرا به این نتیجه رسیدم که علاوه بر خدمت پزشکی، باید کارهای بزرگ‌تری نیز در زندگی‌ام انجام دهم. خداوند در قرآن می‌فرماید: «مرگ و حیات را فریدیم که شما را بیازماییم». بچه‌ها، جهت‌دهنده زندگی ما بودند. من و پدرشان تعلیم و تربیت ابتدایی را به آنها موخته بودیم اما آنها در بزرگسالی اهدافی را دنبال می‌کردند

بزرگ‌ترین ساعت آفتابی جهان، ویژگی‌های شگفت‌انگیزی دارد

راز معماری خارق‌العاده برج طغرل

بزرگ‌ترین ساعت آفتابی جهان است؛ برجی که ۹۰۰ سال قدمت دارد و در دقت بی‌نظیری آن در محاسبه زمان نشان می‌دهد. این اثران بنا شده است و در زمان سلجوقیان بنا شد. هنوز هم مثل ساعت کار می‌کند و اگر طرز کار آن را بدانید،

تاریخ محله

حسن حسن‌زاده روزنامه‌نگار

شاید متوروش سخت باشد که یک ساعت آفتابی به‌عنوان نخستین ابزار بشر برای اندازه‌گیری زمان آنقدر دقیق باشد که بتواند ربع ساعت را هم نشان بدهد. اما معماری برج ۲۰ متری طغرل به گونه‌ای طراحی و اجرا شده بود که ۹۰۰ سال پیش زمان دقیق را محاسبه می‌کرد. دور تا دور برج طغرل ۲۴ ترک کوچک دارد. در بالای هر کدام از این ترک‌ها، آیینم‌دایره تعبیه شده و هر نیم‌دایره، یک ربع ساعت را نشان می‌دهد. طرز کار این ساعت آفتابی به گونه‌ای است که پس از طلوع آفتاب، با گذر زمان کنگره‌های برج یک به یک روشن می‌شوند. با گذشت یک ساعت از طلوع آفتاب، یک کنگره با نور آفتاب روشن می‌شود. اگر ۲ ساعت از زمان طلوع خورشید گذشته باشد، ۲ کنگره روشن می‌شود و به ترتیب به همین صورت، زمان محاسبه خواهد شد. برج طغرل پس از غروب آفتاب هم با نور متعاقب، زمان را نشان می‌دهد. البته محاسبه زمان در شب نیاز به علم ستاره‌شناسی دارد.

آرامگاه

طغرل یک با خلیل سلطان؟

روایت‌های متعددی درباره تاریخچه برج طغرل وجود دارد. برخی از مورخان و باستان‌شناسان معتقدند: این برج، آرامگاه نخستین پادشاه سلسله سلجوقیان یعنی طغرل یک سلجوقی است. گروه دیگری از مورخان اما بر این عقیده‌اند که یکی از فرزندان تیمورلنگ به نام خلیل سلطان، در این مکان مدفون است. روایت دیگری هم وجود دارد که برج طغرل را آرامگاه خلیل سلطان و همسرش شادالملک در قرن بازنهم میلادی می‌داند.

مقاوم

در برابر بلایای طبیعی

برج طغرل یکی از شاهکارهای معماری دوره سلجوقیان است. این بنای آجری، حدود ۹ قرن پیش ساخته شد و نمادی از هنر و تمدن ایران زمین در این دوران است. یکی از ویژگی‌های این برج استحکام آن است که از ۹ قرن پیش تا امروز بایر باقی مانده. در ساخت این برج علاوه بر خشت خام و آجر، از ساروج نیز استفاده شده که دلیل خام و آجری استحکام و مقاومت آن در برابر بلایای طبیعی بوده است.

چگونه

به برج طغرل برویم؟

اگر با خودروی شخصی قصد بازدید از این برج را دارید، از طریق بزرگراه امام‌علی (ع) به سمت شهر ری حرکت کنید؛ از خروجی این بانه وارد خیابان تقی پور شوید تا برج طغرل را در سمت راست خود ببینید. دسترسی به برج طغرل با مترو هم امکان‌پذیر است. با استفاده از خط یک مترو، راهی ایستگاه متروی شهری شوید و برای دسترسی به این برج از تاکسی و اتوبوس استفاده کنید.

«طرز کار شگفت‌انگیز این ساعت را می‌توانید در مهنشهری آنلاین ببینید.»

دروازه طهران بهار خسروی؛ روزنامه‌نگار

مرور خاطرات دژی از یادرفته در اراضی ارباب مظفر

روزی روزگاری قلعه‌جی

رسم و راه‌سربازگیری و مأموریت کدخدا

آفتاب در کسوف و قوس بیدار شدن بود که حسن قلعه‌ای (مسئول نگهبانی قلعه)، کلون در بزرگ و اصلی قلعه را باز می‌کرد و مردها با سر کشیدن یک کاسه حلیم به‌عنوان وعده صبحانه راهی دشت و صحرا و زمین‌های کشاورزی اراضی اطراف قلعه می‌شدند. زن‌ها هم اولین چانه نو تونک (شیرمال) را برای سرگرم کردن بچه‌ها و دور کردن از تنور آماده می‌کردند و بچه‌ها خوشحال و سر مست از عطر خوش نان دست‌ساخت مادر به سمت زمین‌های خاکی بیرون قلعه برای بازی ال‌کدولک روانه می‌شدند. خستگی و کم سو شدن نور آفتاب هنگام غروب هم رنگ بازگشت به قلعه بود و جمع شدن دور هم و شبنم‌بینی‌ها و نقل این محافل، شایه‌نامه و حافظ‌خوانی و بسته شدن درهای قلعه به روی هر غریبه‌ای بود. پله قلعه‌جی یکی از نخستین بخش‌های سکونت در یازدهم شهر تهران بود؛ جایی که امروز آن را محله‌جی می‌نامند.

سابقه سکونت: پیش از یک قرن

بافت فشرده مسکونی، بوق، دود، ترافیک و صدای آزاددهنده هواپیماها، تصویر امروز محله‌جی است که هیچ‌شاید به قلعه آرام و خوش‌آب‌و‌هوای قدیمی‌جی را ندارد. مکان اصلی قلعه‌جی، کوچه شهید رضوانی است؛ جایی که وقتی در آن قدم می‌زنی هنوز هم می‌شود سر و صدا و تکاپوی اهالی ساکن آن را از میان دیوارها و خانه‌های اطراف‌اش حس کرد. هر چند دیگر خبری از آن برویایی سابق نیست، اما قدیمی‌ها مثل فامیل باهل کوچه رفتار می‌کنند. قلعه‌جی و زمین‌های اطراف آن همه از اراضی و اموال مظفر خان، ملاک بزرگ آن زمان بود و بیشتر اهالی قلعه را مهاجران روستاهای اطراف شهر تهران مانند سراقان، فرحزاد، کن و بومی‌های اولیه تشکیل می‌دادند. به گفته یکی از قدیمی‌ها، جمعیت داخل قلعه ترکیبی از مهاجران روستاهای اطراف شهر تهران و بومی‌ها بود و با ولس‌های مکرر، همه باهم فامیل شدند. کل قلعه و زمین‌های کشاورزی اطراف آن هم متعلق به ارباب مظفر بود. البته بیشتر به جای دیدن خود ارباب، اسم ارباب را می‌شنیدند چون او در شهر زندگی می‌کرد. اکثر کارهای رسیدگی و نظارت به اموال ارباب مظفر بر عهده کدخدا و دشتیان بود. قدیم‌ها یکی از مسئولیت‌های کدخدا، ابلاغ زمان سربازگیری به خانواده‌ها بود. خیلی از خانواده‌ها به دلیل کم‌شدن نیروی کار در مزارع کشاورزی، به فرستادن فرزندان شان به سربازی تمایل نداشتند و راه فرار از سربازی هم خانه کدخدا بود.

دروازه طهران مریم باقر پور؛ روزنامه‌نگار

چهل پله فرحزاد چگونه ایجاد شد؟

در محله ۸۰۰ ساله فرحزاد تا دلتان بخوابد پله وجود دارد. پله‌هایی که یک سرشش به کوچه یا خیابان اصلی متصل می‌شود و بر برخی از معابر قدیمی‌اش ۳۰ و در جاهای دیگر به بیش از ۵۰ پله می‌رسد. اهالی فرحزاد به همه اینها «چهل پله» می‌گویند. اما ماجرای شکل‌گیری این پله‌ها چیست؟

محله فرحزاد در محدوده منطقه ۲ تهران با قدیمی حدود ۸۰۰ سال، تا پیش از دهه ۵۰، ده پله، اهالی در این محدوده از شهر به بی‌اندازی و زراعت می‌پرداختند. اما چون این روستای قدیمی در دامنه کوه و در شیب رود - دره فرحزاد قرار داشت، باغ‌ها شیب‌دار بودند و کرت‌ها هر کدام با ارتفاع ۲، ۳ متر از یکدیگر ایجاد می‌شد. موضوعی که با گسترش سکونت در فرحزاد، زمینه‌ساز چهل پله‌های ده شد.

راهی که به باغ و آغل می‌رسید

«محله فرحزاد ده‌ها چهل پله دارد.» این را «احمد فرحزادی» از قدیمی‌های محله به یاد می‌آورد و می‌افزاید: «اهالی فرحزاد برای اینکه بتوانند به باغ‌ها و آغل‌ها گوسفندان خود در دل کوه‌ها دسترسی پیدا کنند، راه باغ‌ها و آغل‌ها را پله‌پله کردند. بعداً که جمعیت ده افزایش یافت و افراد بیشتری به محله آمدند، باغ‌ها به منازل مسکونی تبدیل شد و مردم از آن پله‌ها برای رفتن به هسته‌های محله استفاده می‌کردند. در این محله چند چهل پله هست که می‌توان از کوچه‌های چاهنی، عمارت، عمویی و... نام برد. اما بیشتر مردم محله فرحزاد به کوچه شهریار چهل پله می‌گویند و در واقع چهل پله اصلی محله همین کوچه است.»

چهل پله شهریار

«زین‌العابدین لالی» یکی دیگر از قدیمی‌های محله فرحزاد است و او هم از گذشته‌های این محدوده خاطره دارد و می‌گوید: «تمام کوچه‌های محله شیب‌دار بود تا اینکه در دهه ۵۰، مهاجران از مکان‌های مختلف به فرحزاد آمدند و در کوچه شهریار فعلی ساکن شدند. آنجا که کوچه شهریار شیب‌دارترین و سخت‌ترین کوچه محله بود، ساکنان این کوچه برای راحتی در رفت‌وآمدشان، پله‌گذاری کردند و چون تعداد پله‌های کوچه تا رسیدن به خیابان اصلی خیلی زیاد بود، مردم اصطلاحاً به آن چهل پله می‌گفتند. در واقع نخستین جایی که پله‌گذاری شد، این کوچه بود و اصطلاح چهل پله در فرحزاد یادگار همان روزهاست.»

ساخت دسترسی گلی

پس از شکل‌گیری نخستین چهل پله در محدوده فرحزاد، اهالی روستا که به‌دلیل شیب‌دار بودن کوچه‌هاشان به‌ویژه در روزهای برفی و بارانی با مشکل تردد مواجه بودند، تصمیم گرفتند در کوچه‌های خودشان هم پله ایجاد کنند. «مریم سلامت» یکی از ساکنان محله در این باره می‌گوید: «در فرحزاد زمستان‌های خیلی سختی داشتیم. سرما و یخبندان در فصل‌های سرد سال عملاً تردد در کوچه‌های شیب‌دار را مختل می‌کرد. به همین دلیل اهالی خودشان دست به کار شدند و در کوچه‌های شیب‌دار، پله‌های گلی ساختند. حدود یک دهه قبل هم، شهرداری منطقه این پله‌ها را ساماندهی و پله‌های سنگی و استاندارد جایگزین پله‌های گلی و نامرتب سال‌های پیش کرد.»